

Essen 2001, Cinema Rex, de atmosfeer van oude films en lang vergane glorie is alom aanwezig. The Moe Greene Specials (kortweg TMGS) uit het naburige Kalmthout werken er aan hun eerste nummers. Ze ontwikkelen er een mix van surf, tex-mex, spaghetti-western en stax soul. De combinatie werkt aanstekelijk en TMGS spelen al snel in Zwitserland en Duitsland. In 2002 toeren ze met de 'Russ Meyer Pussy Galore Nite' door Nederland en winnen ze de demopoll op Studio Brussel.

2005, TMGS nemen hun debuut op in de Nederlandse Studio 195 van Patrick Delabie, de cd wordt uitgebracht op het Griekse Green Cookie Records. De plaat krijgt goede recensies en wordt beschouwd als toonaangevend in moderne spaghetti western muziek. De nummers krijgen vooral airplay buiten de landsgrenzen, maar de TMGS muziek blijft hangen binnen de ondergrondse instrumentale scene.

Najaar 2007 is de tweede TMGS cd klaar. 'Open road (again)' wordt uitgebracht op het Nederlandse Sonic Rendezvous en single 'Crime Scene Love' wordt opgenomen in de playlist van radiozenders in België en Nederland. De plaat sluit aan bij de voorganger, maar er worden ook nieuwe grenzen opgezocht. Zo voegt de groep nu zang toe en geven een rijkere blazersectie, een geleende accordeon, piano en viool het muzikale landschap van TMGS nog meer kleur.

Tijdens de winter van 2009-2010 neemt TMGS hun derde cd "Borders OK" op in de Hilversumse studio Graveland met Arno Krabman, met wie ze in contact komen na het winnen van een demo wedstrijd op de Nederlandse Muziekantendag. De samenwerking brengt een breder en professioneler geluid. De typerende trompetten en twangy gitaren blijven, ook de instrumentale voorgeschiedenis blijft doorklinken, maar de nadruk ligt nu meer op songs en samenzang.

TMGS neemt met deze cd ook definitief afscheid van haar languit geschreven naam.

Uit Borders OK wordt single 'Heart in ruin' gekozen door Radio 1 als 'Vi.be van de week'. Het nummer komt in de hoogste rotatie terecht en is maandenlang elke dag te horen. Ook RifRaf magazine vist TMGS op uit de Vi.be poel als keuze van de maand.

Begin 2013, verschijnt de vierde plaat 'Rivers & coastlines: the ride'. Opgenomen bij Joes Brands in SputnikStudio en uitgebracht bij het antwerpse I have a tiger records (vinyl) en het Griekse Green Cookie label (cd). De band kiest voor een minder gepolijste en organische sound waarin invloeden van sixties west coast countryrock te horen zijn. Gastmuzikanten zijn Wim Elzinga op pedalsteel en Buni Lenski op viool.

Voor een IHAT compilatie sampler duikt de groep in 2015 weer in de Schotense SputnikStudio om twee nieuwe songs op te nemen. Singles 'The Void' en 'OceanBound' vinden hun weg naar de Radio 1 playlist.

Nu, 2018, is de vijfde plaat 'Ain't no place' klaar. Opnieuw opgenomen in SputnikStudio met Joes Brands en uitgebracht op het Antwerpse Starman Label. Naast oudgediende Wim Elzinga op pedal steel, nodigt de groep nu ook Tineke Herrijgers uit als gastzangeres. Op Ain't no place combineert de band de gekende filmische alt country van Rivers & Coastlines met de spaghetti western sound van de eerste twee platen. Dit resulteert in een mooie samenhangende plaat vol twangy gitaren, mariachi trompetten en sterke, melodische songs.

TMGS:

Peter Lodiers: zang + gitaar

Stof Janssens: gitaar

Dirk van Rosendaal: drums + backings

Yves Seyns: keyboards

Jeroen Vervloet: bas + backings

Bart Raats: trompet

Brent Cuveele: trompet